

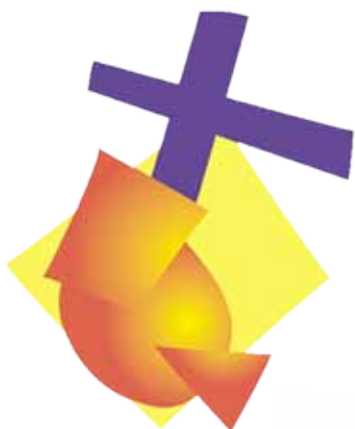
Nr. 94
September 2014
126. årgang

MAGASINET

Nyt fra Det Danske Missionsforbund

Hvor er Jesus henne? · Værdidebat i MBU
Udvikling og samarbejde i DDM · Jubilæumsår for Thailand
Voluntører til Ghana · Vagtskifte i Næstved
CrossRoadz '14

Glade frivillige medarbejdere

Magasinet udgives af Det Danske Missionsforbund (DDM). Det udkommer som indstik i domino og sendes til DDM's menigheder for lokal distribution. Artikler og indlæg udtrykker ikke nødvendigvis DDM's synspunkter eller teologiske grundlag.

domino udkommer 6 gange om året, og kan modtages på privat adresse for 295 kr. Henvendelse til ddm@email.dk

Ansvarshavende

Forbundsrådet v/formand Finn Kier-Hansen

Redaktion

Peter Götz, peter@goetz.dk, i samarbejde med Forbundsrådet

Annoncer

Annoncører henvises til domino: Erik Damm, annoncer@domino-online.dk

Næste udgivelse til afhentning i din menighed

Medio november

Ekspedition

FrikirkeNets Servicekontor: Holbergsvej 45, 6000 Kolding, tlf. 75 50 02 00

Grafisk design

Janie Conrad Riisager, janier@domino-online.dk

Tryk

Jørn Thomsen Elbo, Kolding

Missionsforbundets sekretariat

Rosenlunden 17, 5000 Odense C
tlf. 66 14 83 31, fax, 66 14 83 00
Nordea reg.nr. 2374 konto 0370110700
ddm@email.dk, www.missionsforbundet.dk

Forsiden

Tina og Leo Hansen

Med dette nummer af Magasinet står efteråret for døren. Det betyder stort engagement i de fleste menigheder, og dette er kun muligt ved frivillige medarbejderes indsats.

Er du frivillig medarbejder i din menighed? Eller synes du, at det er de andres opgave?

Mange organisationer taler i disse år om udfordringen ved at være afhængig af frivillige medarbejdere, som mange steder bliver vanskeligere og vanskeligere at finde. Kirken er en af disse. Uden engagementet fra frivillige medarbejdere, vil frikirkelivet ikke kunne bestå.

Helt fra begyndelsen grundlagde Jesus sin kirke på et stort engagement af frivillige. Selvom vi har brug for lønnede medarbejdere i menighederne, er der stadig et enormt behov for, at disse suppleres af frivillige medarbejdere. Men frivilligheden må ikke blive en sur pligt. Den skulle gerne være en glad tjeneste.

Bibelen taler om menigheden som et legeme med mange lemmer. Hver enkelt lem har en vigtig funktion. På lignende måde er du betydningsfuld. Din tjeneste er til gavn for andre. Derfor er det vigtigt, at du tjener Gud med de gaver og evner, som Gud har betroet dig. Når vi alle gør det, udfylder vi hinanden. Vi bliver et legeme, som fungerer. Eller sagt med et andet billede: Vi bliver et puslespil, hvor alle brikkerne er på plads. I puslespillet er alle brikkerne lige vigtige, og mangler en af dem, bliver billedet ufuldkomment. Men når alle brikkerne er på plads, udgør de tilsammen et smukt billede. Du er en

sådan "brik" i Guds rige. Du er ikke ligegyldig. Du er værdifuld. Du er kaldet til at tjene sammen med andre. Vi har brug for hinanden. Vi har brug for dig. Det handler om, at vi hver især finder vores plads og udfører den tjeneste, som er vores.

Når dette skrives, er sommerstævnet lige afsluttet. Jeg er imponeret over de mange frivillige, som med stort engagement er med til at gøre et sådant stævne muligt. Uden jer ville der ikke være noget, der hed sommerstævne.

På lignende måde er det i den lokale menighed. Der er brug for dig, fordi Gud har givet dig noget, som er til gavn for andre. Fravælger du at engagere dig, kommer der til at mangle en brik i "puslespillet". Modsat: når alle "brikkerne" er på plads, hver med sin funktion, fremstår det billede af menigheden, som Gud har udrustet netop din menighed til at være.

En stor tak til alle frivillige medarbejdere i vores menigheder - og en udfordring til dig, som måske kører på "frihjul": Find din plads og tjen Herren med glæde. Din indsats vil gøre en forskel.

John Nielsen
Missionsforstander

Hvor er Jesus henne?

Sommerstævnets åbningstale af Lone Møller-Hansen, generalsekretær i Baptistkirken, og John Nielsen, missionsforstander i Det Danske Missionsforbund, var en dristig tale om kirkeløse kristne og kristusløse kirker

John Nielsen:

Sammen på vej

Livet er en rejse, hvor vi er på vej sammen med andre. I denne uge skal vi gennemtænke, hvordan vi bedst muligt kan rejse sammen som kristne og som medmennesker på troens og livets vej.

I bibelordet (Luk. 24) læser vi om to disciple, der var på vej sammen. Her - såvel som alle andre steder i evangelierne - opdager vi, at discipelskab er en vandring. At være discipel er at være undervejs - at være på vej - sammen med Jesus og sammen med hinanden.

På vej væk fra eller på vej mod Jesus

Hvilken vandring er du på lige nu? Måske har du oplevelsen af at være på vej uden Jesus? Som de to disciple på vej til Emmaus. I tre år havde de vandret sammen med Jesus. Men nu vandrede de uden ham på vej til Emmaus. Hvor er du på vej hen? Måske er du på vej med Jesus - eller på vej til Jesus?

De to disciple skulle gå 11-12 kilometer (60 Stadier) for at komme til Emmaus, så de havde god tid til at få drøftet tingene igennem. De var på vej væk fra de seneste dages begivenheder. På vej væk fra langfredags fortvivlelse og påskemorgens forvirring. De havde satset så meget på Jesus og troet så meget på ham. De havde været så stolte over ham. De havde fortalt om ham til alle deres venner. Nu var det hele tabt. Han var død, og de var på vej væk fra det hele. Emmaus, en lille by nord for Jerusalem, var deres mål. Byens navn betyder *varme kilder*. Deres hjerter havde været så varme i de tre år, de havde fulgt Jesus. De huskede ham blandt andet fra den dag ved Jakobsilden i Samaria, hvor han havde omtalt sig selv som det levende vand. Men nu var deres indre udtørret, og deres hjerter var blevet kolde.

Hvor er *du* på vej hen? Hvad bærer *du* med dig? Og hvem er *du* på vej sammen med? Dette sommerstævne kan blive en emmausvandring for dig. Et stævne, hvor du er på vej sammen med andre. Et stævne, hvor du når frem til de kilder, som er i stand til at gøre kolde hjerter varme.

Midt på livets landevej

Emmaus, de varme kilders by, står som et billede på det, de to vandrere oplevede undervejs, da en tredje person kom og slog følge med dem. Det viste sig, at det var Jesus - opstået fra de døde og levende tilstede midt på livets landevej. De havde diskuteret det, der var sket de seneste dage i Jerusalem. Den dramatiske langfredag, der gjorde dem fortvivlede, og påskemorgen, der gjorde dem forvirrede. Nogle kvinder påstod, at Jesus ikke længere var i sin grav.

Heldigvis havde de hinanden, så de sammen kunne tale om deres tro, om deres tvivl og om deres undren. De kunne dele de gode minder med hinanden, men de kunne også dele det, som de ikke forstod. De var sammen - på vej til Emmaus. De gik ikke hver for sig. De fulgtes ad, og de oplevede styrken i at være sammen.

Lone Møller-Hansen:

Den personlige vinkel

I dag er der mange, også i vores baptistkirker og missionsforbundskirker, der vælger ikke at følges ad længere. Nogle har endda været ledere i kirken. Nogle vælger troen helt fra.

Personligt var det en krise for mig, da et par af vores tidligere nære venner bekendtgjorde, at de ikke længere troede på Gud og Jesus. Jeg mener... vi havde været i fællesskabsgruppe sammen, vi havde sammen lært vores børn at bede... Nu var det en løgn, de havde troet på. Jeg gik nærmest i sorg. Jeg følte skyld. Var det mig, der havde løjet? Troede jeg på en løgn? Eller var det synd for dem?

Jeg måtte spørge mig selv, om det, de så, også var det, jeg så. Har jeg oplevet et undertrykkende gudsbillede? Jeg kunne ærligt sige, at jeg tværtimod oplevede en Gud, som var begyndt at betyde mere og mere for mig. At jeg først lige var begyndt på en spændende vandring med ham og at jeg var forventningsfuld. Den Fader, Søn og Helligånd, jeg oplevede, var ikke en spændetroje, men en, som gav mig en ny form for frihed.

Og så måtte jeg bare sætte mine venner fri og mig selv fri til at tro på det, jeg valgte fortsat at tro på, fordi jeg faktisk ikke kunne og ikke kan andet. Selvom jeg ind imellem tvivler, er der så meget i mit liv, der drager mig til Jesus. Bevidst og nok mest ubevidst.

På vandring - væk fra kirken

Noget helt andet er alle dem, der ikke længere tror på *kirken*. Desværre må jeg sige, at jeg bedre kan forstå dem (og det er noget af en bekendelse som generalsekretær for en kirke, jeg elsker). Vi kalder dem ofte for kirkeløse kristne.

De har ikke mistet troen på Jesus, men de er så skuffede over det, de har oplevet i kirken, at de ikke længere orker at være en del af det. Det virker enklere at gå vejen alene. Den er ikke så tyngende og fuld af bristede forventninger, krav og kasser, man skal puttes ind i.

De, der forlader kirken, siger, at de uopfyldte forventninger ikke så meget handler om Jesus, men om fællesskabet, som påberåber sig at være Kristi krop. Men hvor er kærligheden? spørger de.

Nogle vil sige, at det er endnu et tegn på indivi-

dualiseringen. Vi spørger alle, når vi engagerer os i noget: Hvad er der i det for mig? Hvad får jeg ud af det? Er det interessant? Bliver jeg opbygget af det?

Kom, som du er - og bliv som os

Vi siger ofte som baptister, at vi er rummelige - at der er højt til loftet. Jeg tror desværre ikke, at det passer - for ganske vist siger vi: *Kom som du er*, men fortsættelsen inden i os er: *og bliv som os*. Mange af os har det svært med mennesker, der er anderledes end os selv.

Jeg kan kun tale for egen regning: Er vi nu så gode til at rumme forskelligheden? Giver vi hinanden lov til at være, som vi er, i respekt og kærlighed og ikke i ligegyldighed? Er vi nysgerrige nok til at turde udfordre vores egen tro ved at blive udfordrede af andres? Tror vi, at vi har patent på sandheden?

Vi er i hvert fald ikke alle lige gode til at gøre det, vi prædiker. Det er snublende nært at give op, når det bliver besværligt. Igen, jeg ved det af erfaring.

Dermed ikke sagt, at man skal finde sig i alt. Dermed ikke sagt, at der ikke er usunde menighedsfællesskaber, som man *skal* sige fra over for. Men bare sagt, at det, Jesus kalder os til, er at gå ud to og to - at komme tilbage og dele det, vi erfarer, at dele ordet og bordet.

Han kalder os ind i et fællesskab, som er lig det, han lever i med sin far og Helligånden. Et nært, gensidigt, fortroligt, berigende fællesskab, hvor den ene oplyser den anden med sin kærlighed og hengivenhed.

Det er ofte langt fra vores virkelighed. For hvis vi ikke forstår at nærme os hinanden, tilgive hinanden - og blive et forsonet fællesskab - så opstår fænomenet kirkeløse kristne. Og det er i hvert fald en skam for både os, der er tilbage, og for dem, der forlader fællesskabet.

John Nielsen:

Kristusløse kirker

Hvis vi leger lidt med udtrykket, kirkeløse kristne, skal vi ikke flytte ret meget rundt på stavelserne, før vi når frem til et nyt og måske provokerende udtryk: kristusløse kirker. At der findes kirkeløse kristne, er der ingen tvivl om. Men findes der også kristusløse kirker?

Det spørgsmål bliver vi naturligvis nødt til at give mere end ét svar på. Og det første er selvfølgelig et nej, for Gud er allestedsnærværende, og i Kristus er han derfor altid nær ved sin kirke.

Men er det i så fald hele svaret?

De to disciple på vej til Emmaus var ude på en vandring uden Kristus. Men de er ikke de eneste

i Bibelen.

Vi kan ikke finde Jesus

Adskillige år tidligere var Maria og Josef på vej hjem fra templet i Jerusalem, hvor de tog for givet, at Jesus fulgte med dem. Men pludselig opdagede de, at den 12-årige Jesus ikke var i rejsefølget. Hvor var han blevet af? Hvor var Jesus henne? Han var her jo lige før?

Jesus - uden for døren

En af de syv menigheder, som omtales i Åbenbaringsbogen, Laodikea-menigheden, oplevede dette på deres måde. De havde vel også taget for givet, at Jesus fulgtes med dem, og dermed begav de sig ud på en menighedsrejse, en udvikling, hvor de glemte, at det ikke var Jesus, der skulle følges med dem, men dem, der skulle følges med Jesus. Denne vandring, eller udvikling, endte med at gøre Laodikea-menigheden til en kristusløs kirke. Jesus var ikke længere menighedens centrum. Han måtte stå udenfor og banke på menighedens dør i håb om på ny at blive lukket ind.

Jamen, var Jesus da ikke nærværende ved sin menighed? Jo, han stod lige uden for døren, men hans nærvær var ikke så mærkbart indenfor, som det engang havde været. Over tid var der sket en udvikling i menigheden, som gjorde, at Jesu plads efterhånden var blevet udenfor. Han valgte ikke selv periferiens plads. Den blev givet ham.

De tre eksempler er vidt forskellige. Men alle tre handler om kristusløshed, og alle tre skaber rum for at rejse spørgsmålet: Hvor var Jesus henne? Hvor blev han af?

Der var engang

Hvordan er det i dit liv? Hvordan er din vandring? Er det en vandring med eller uden Kristus?

Hvordan er det i din menighed? Er det en menighed, hvor kristusnærværet er mærkbart? Eller er det en menighed, der spørger: Hvor blev Jesus af?

De to disciple så tilbage på tre fantastiske år med Jesus. Men nu vandrede de på bedrøvelsens vej mod Emmaus. Uden Kristus. Forvirrede og med bristet håb. Det var gået så meget anderledes, end de havde forestillet sig.

Måske er du – og måske er hele din menighed

på en vandring - hvor I ser tilbage på noget, som var, men ikke længere er. Måske er du både bedrøvet og forvirret over tilstanden i dit eget trosliv og i din menighed.

Årsag og virkning

Hvad kan gøre vores menigheder til kristusløse kirker? Lad mig nævne nogle få eksempler:

Vi bliver kristusløse kirker, når vi bevæger os væk fra evangeliets kerne.

De to disciple var på vej væk fra langfredags og påskemorgens begivenheder. Væk fra korset og opstandelsen - det, som skulle blive evangeliets omdrejningspunkt.

Er vi på vej væk fra samme omdrejningspunkt i vore menigheder? Er vi i vores iver efter at være relevante kirker i færd med at glemme ordet om korset og opstandelsen? Paulus siger, at budskabet om Kristus som korsfæstet er en forargelse for jøder og en dårskab for hedninger. For mange danskere er det begge dele. Hvad gør det ved kirken?

At være relevant handler ikke om at pakke ordet om korset og opstandelsen væk, men det handler om at kommunikere det på en måde, så det opleves relevant. Pakker vi det væk, ender vi med at blive kristusløse kirker og irrelevante religiøse institutioner.

Vi bliver kristusløse kirker, når vi holder op med at være i mission.

Kirken er til for at være i mission. Mission er at præsentere Jesus for andre mennesker. Ja, kirkens dna er mission. Har kirken ikke fokus på verden omkring sig, ligner den ikke længere Jesus, og dermed bliver den en kristusløs kirke.

Vi bliver kristusløse, når vi går vore egne veje frem for at søge Guds ledelse.

Når vi på vore menighedsmøder har travlt med at fortælle hinanden, hvordan vi vil have det i vores menighed, frem for i fællesskab at spørge Jesus, hvad han har tænkt med sin menighed, så går vi vore egne veje. Hvad præger dialogen i din menighed? Musikstil og kirkekaffens pris

eller hvordan I bedst kan præsentere Jesus for andre og gøre en forskel i det lokale samfund? Hvis de to sidste spørgsmål ikke fylder ret meget i dialogen i din menighed, er det måske på tide at spørge hinanden: Hvor er Jesus blevet af? Har vi taget kirken fra Kristus, så den ikke længere er hans, men vores? Har vi koblet den guddommelige inspiration fra og taget ledelsen i egne hænder, så vi er endt med at blive en kristusløs kirke?

I så fald er det på tide at genopdage Jesus - at få øje på Jesus på ny, for selv om menigheden måtte have begivet sig ud på en kristusløs vandring, så har Jesus ikke opgivet sin kirke. Han slår gerne følge med menigheden for at give den et nyt møde med sig selv. Han kommer for at tænde kolde hjerter i brand for ham.

Lone Møller-Hansen:

At få øje på Jesus

Hvor kom det håb fra, som manden på vejen gav til de to emmausvandrere? Det kom fra skrifterne.

Der står, at *han udlagde for dem, hvad der stod om ham i alle Skrifterne*. Det vil sige en gennemgang af Kristus i Det Gamle Testamente. Det var garanteret en lang prædiken, Jesus holdt for dem der. Han åbnede ordet for dem. Tolkede og udlagde. Fortalte og levendegjorde. Hvor har jeg mange gange sagt til mig selv, at jeg gerne ville have gået lige præcis der sammen med de to disciple og Jesus og lyttet til lige præcis dén undervisning! Så ville jeg have forstået alt meget klarere...

Men sådan skulle det ikke være. Jeg skal også selv gøre arbejdet. Vores fordel er, at vi har Bibelen på skrift. Samlet - og dertil masser af udlægninger. Ligesom det var ordet/skrifterne, som gav disse to disciple håb, er der altså også håb til dig og mig.

Læs Bibelen sammen

Spørger du dig selv: *Hvor blev Jesus af?* så læs din bibel, og du vil på ny få øje på ham. Det vrimler med forudsigelser om ham i Det Gamle Testamente og med hans egne ord til os i de fire

evangelier. Vi læser om de første kristne i Apostlenes Gerninger og alle deres kampe i brevene.

Fra forfærdelse over forvirring til forvandling

Da Jesus gennemgik skrifterne for de to disciple, blev deres kolde hjerter varme på ny. *Brændte vore hjerter ikke i os, mens han talte til os på vejen og åbnede Skrifterne for os?*

Dermed oplevede de, at deres vandring til Emmaus - de varme kilders by - blev en vandring fra bedrøvelse til begejstring. Begejstringen boblede i deres hjerter, da de begyndte at forstå hvad der var sket. At det forfærdelige, som de havde oplevet, ikke var slutningen, men begyndelsen på deres vandring med Jesus.

Gennem fordybelse i skrifterne blev disciplenes tro vakt på ny. Pludselig forstod de profeternes ord om Jesu lidelse, død og opstandelse. Men til at begynde med opdagede de ikke, hvem det var, der åbnede skrifterne for dem...

Hvordan får du øje på Kristus? Hvor møder du ham?

Det har hjulpet mig, at Jesus siger, at han møder os i selv det allermindste menneske. Det vil sige, at jeg møder Jesus i alle de medmennesker, jeg møder. Også her på stævnet. Når vi deler liv, fortæller om os selv og vores vandring med Jesus, når vi lytter til en anden, der fortæller om sit liv, eller når vi beder for den, der kæmper med et eller andet.

Og så møder vi Jesus, når vi deler brødet, som Jesus gjorde med disciplene. Da åbnedes deres øjne. Det sker ikke kun i nadveren. Men vores øjne kan også åbnes over et måltid mad - eller bare over en kop kaffe. I forteltet eller i caféen. Jesus siger, at hvor to eller tre er forsamlede - *i mit navn* - da er jeg midt iblandt jer. I mit navn! Koden er, at han ikke nødvendigvis viser sig i en ligegyldig samtale, men han er der, når vi tør tale om ham og til ham, inddrage ham i samtalen; så styrker, trøster og udfordrer han os. Så tal om Jesus - så kan din forvirring blive til forundring og din tvivl til fortrøstning. Det vil gøre dig varm om hjertet.

Etik og moral, samliv, sex, ægteskab, forbrug, misbrug, forvaltning, discipelskab og disciplin. Alt er til debat i vores tid – og for en ungdomsorganisation som MBU er der meget at diskutere

MBU's værdier skal hjælpe os i retning af et ærligt og tæt liv sammen med Jesus i en bevægelse indefra og ud

Nana Holm Green – formand for Missionsforbundets Børn og Unge – havde dette indlæg på DDM's repræsentantskabsmøde

Vi er sammen på vej. Det har vi været længe – og det vil vi gerne blive ved med. Som ledelse i MBU vil vi gerne fremelske vores værdier og den retning, det giver i vores fællesskab. Vi er et børne- og ungdomsarbejde i et kirkesamfund, som har tradition for en vis bredde. Derfor er værdierne helt bevidst formuleret med plads til bredden uden at give køb på retningen.

Den svære samtale

MBU er nået til et sted i debatten om vores værdier, hvor vi ikke kan blive. Vi skal turde tale sammen. Om det, vi ser forskelligt på, og det, vi ser det ens på.

Og det er svært. Det er snart tre år siden, vi i MBU's ledelse tog fat på at arbejde med vores værdier, og vi forventer ikke, at det er nemt eller uden frustration at brede samtalen ud i alle kroge af organisationen.

Men selv om det er svært, og selv om vi af og til føler, at vi er på en vandring sammen uden at kunne se hele kortet og uden at kende det terræn og det vejr, vi møder forude, så er vi nødt til at komme videre.

Værdierne er ikke regler - de er vejledning og retning.

Værdierne skal ikke opfordre os til et liv, hvor vi pryder os med ydre beviser på vores retfærdighed og hengivenhed, men skal hjælpe os i retning af et ærligt og tæt liv sammen med

Jesus i en bevægelse indefra og ud. Sagt med en anden persons meget velformulerede ord: *Værdier skal tjene som de referencepunkter eller pejlemærker, der er uden for os selv. De skal hjælpe os til at afstikke kursen, samtidig med at vi møder hinanden i det unikke og uforudsete i enhver situation, som bevirker, at etik aldrig kan reduceres til en stivbenet pligt- eller regele- etik.* (Paul Otto Brunstad, *Klogt lederskab*)

MBU's værdier skal danne grundlag for den retning, vores undervisning peger i, men ikke udelukke, at vi også kan drøfte vores forskellige tolkninger og det levede liv.

Vi opfordrer til at turde tage de svære samtaler lokalt. Vi forventer, at MBU's værdier vil komme op til samtale, og vi håber især, at de vil blive drøftet igennem mellem menighedernes ledere og B&U-lederne og inspirere til lokale formuleringer.

MBU's ledelse står gerne til rådighed for spørgsmål og med eventuelt deltagelse, hvis vi bliver inviteret ud i en lokal sammenhæng.

Lad os bryde med tavsheden og snakken i kroge om alle de svære etiske dilemmaer, som hører vores tid til – og dermed vise villighed til at lytte til hinanden med åbenhed.

Læs mere: www.mbu.dk/ledere/vaerdier/

Værdier for ledere i MBU

Disse værdier er det fælles fundament for undervisning og værdier som formidles i ord og handling på nationale og fælles arrangementer i MBU-regi.

Som ledere i MBU tror vi, at alle mennesker er elsket af Gud, og at alle mennesker er skabt til livet igennem at komme tættere på Gud og på sig selv. Vi mener, at vi som mennesker er forpligtet til at tage vores liv, vores muligheder og vores valg alvorligt. Samtidig anerkender vi, at adfærd, der adskiller os fra Gud (Rom. 3:23), er et livsvilkår, hvorfor vi som konsekvens må leve med at have det ideelle som mål og ikke som krav.

Som ledere i MBU vil vi i fællesskab tjene og tackle de udfordringer, som opstår, med dette formål: *At give kundskab i Guds ord, om kristentro og kristenliv. Derigennem vil vi føre børn og unge til personlig tro på Jesus Kristus, til den kristne menighed og til tjeneste for Kristus i verden.*

(Formålsparagraffen fra MBU's vedtægter)

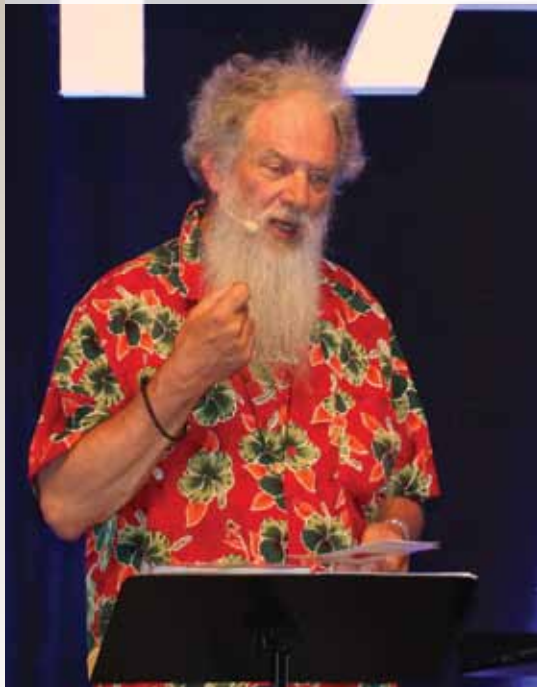
Som ledere i MBU vil vi fremhæve følgende værdier som Guds oprindelige og gode plan for sund livsførelse.

- Vi ser Bibelen som Guds vejledning til mennesket.
- Vi søger at være forbilleder i ord og handling for børn og unge.
- Vi vil fremme en god og sund adfærd over for og mellem børn og unge, hvorfor vi siger fra, hvis vi ser grænseoverskridende adfærd. Det betyder blandt andet, at vi tager hensyn til hinanden, sådan at alle har det godt, samt at vi tager afstand fra bagtalelse og groft sprogbrug.
- Vi reflekterer over vores levevaner (for eksempel vores forhold til kost, rygning, alkohol, medier og andre mennesker), og vi er bevidste om, hvordan de påvirker os.
- Vi forvalter vores penge og talenter efter bedste evne og sund fornuft.
- Vi løfter ægteskabet frem - som Guds gode ordning for samliv.
- Vi vil stræbe efter at være tilknyttet et lokalt menigheds- eller trosfællesskab.

MBU's styrelse, januar 2014

Ole Skjerbæk Madsens præsentation af Christfulness blev for mange et af sommerstævnets helt store højdepunkter

En dejlig oplevelse i Holbæk-lejren. Vi er en menighed med mange nationaliteter, og heldigvis var vi rigtig mange (flere end 60) med på stævnet. Nogen boede i campingvogne, andre i telte og nogle få på værelser, men vi spiste morgenmad og frokost sammen i et fællestelt. I år blev vi beriget med brød og boller fra både kendte og ukendte givere, der syntes, vores fællesskab var spændende. Fantastisk at komme en morgen og finde en pose boller på bordet med en lille smily og et *God morgen*. Hvis den glade giver læser dette, så siger vi tusind tak!

Inge Günther, Holbæk Baptistmenighed

Thomas Baldur, ny mand i Forbundsrådet

Visioner, udvikling og samarbejde med andre

Der var adskillige vigtige sager til drøftelse, da menighedernes repræsentanter mødtes på stævnet i et kort og kompakt forhandlingsmøde

Antagelse til ordination

Gert Bjørsted og David Højgaard havde ansøgt om at blive ordineret. Vi fik en præsentation fra hver af dem – og derefter blev de ved afstemning antaget som præster i DDM og ordineret ved aftenmødet.

Visionsproces

Den store og omfattende visionsproces i DDM (der blev foreslået i 2013) er på skinner. John Nielsen gennemgik de processer, som de enkelte menigheder i den kommende tid vil blive involveret i.

Udvikling af faciliteter på Efterskolen Lindborg

Et udvalg til udbygning af diverse faciliteter på Efterskolen Lindborgs arealer er nedsat og arbejder intenst med at udvikle dette vidunderlige sted - inden for de givne rammer.

Samarbejde med FrikirkeNet

Forbundsrådet foreslår, at den enkelte menighed tager stilling til et eventuelt medlemskab for sin egen del og tilslutter sig, hvis det kan være fremmende for menighedens trivsel og vækst.

Samarbejde med BiD

Samtalen om vores fremtidige samarbejde med Baptistkirken i Danmark, var tydeligvis det

punkt, der fik os mest op på stolene. Og udfordringen er den, at der i BiD er tre kirker, der har udtalt sig positivt over for vielse og/eller velsignelse af homofile. Denne situation udløste en række indlæg med udtalelser omkring en sådan praksis. Der tages ikke lige nu initiativ til andet samarbejde end sommerstævnerne.

Orientering om International Mission

Den grundige missionsinformation var blevet givet tidligere på ugen, men på dette møde trådte Torgunn Skov og Bøje Pedersen formelt af med en tak for fire år og nogle få refleksioner.

Interessen for vores internationale mission er stor, og der efterspørges flere samlinger i løbet af sommerstævnet, hvor mission fylder mere.

Orientering fra MBU

Nana Holm Green orienterede blandt andet om MBU's arbejde med værdier, se side 7.

Valg til Forbundsrådet

Nyvalgt til Forbundsrådet blev Thomas Baldur, men desværre var der ingen til at indtage posten som missionssekretær.

Under punktet *Eventuelt* præsenterede Neel Götz en pose til alle menigheder med materiale om Thailand i anledning af jubilæumsåret 2014/15.

Fredag aften til grilfesten, sad jeg sad over for en dreng på 12 år, og jeg spurgte ham, hvad der havde været det bedste på sommerstævnet. Han svarede: Jeg har lært Jesus bedre at kende!

Dorthe Suell

DDM's thailandsår er i fuld gang

Det kommende år er et specielt år i Det Danske Missionsforbunds historie. Det er thailandsår. Dels fordi det passer med den turnus, der findes for de fire missionsfelter, dels – og især – fordi det i 2015 er 50 år siden, Fredens Stemme så dagens lys i Chiang Mai

Året vil blive fyldt med adskillige inspirerende tiltag. De første initiativer blev allerede taget ved stævnet i sommer på Lindenberg.

Kasser til alle MBU-afdelinger

Alle MBU-afdelinger i landet har fået en aktivitetskasse fyldt af brugbare informationer og oplæg til mange timers aktiviteter for vores B&U-arbejde. Det indbefatter blandt andet et 24-siders hæfte med oplysninger om vores thai engagementer, forslag til madopskrifter, lege, løb, kreative udfordringer, opgaver for spejdere indenfor pionering og så videre (i virkeligheden kunne kreative mødeledere og gudstjenesteværter sagtens bruge dele af dette i søndagsgudstjenesterne).

Kasserne har også et enkelt eksemplar af den nye solcellebaserede afspiller, Mega Voice, der kan rumme mindst ti timers undervisning, sang, musik med mere.

Desuden er der i kasserne flag, diverse souvenirs fra Thailand, t-shirts, flip-flopper med mere.

Poser til alle menigheder

Til hver menighed uddelte thailandsudvalget en pose med en kreativ sparebøsse, en ny brochure om missionsarbejdet i Thailand, invitation til

jubilæumsrejsen og information om to missionsseminarer.

Besøg fra Thailand

Thailandsåret markeres også med besøg i september af lederen for Fredens Stemme, Jariya Sornmayura, inklusive to meget spændende missionsseminarer i henholdsvis Aalborg den 13. september og Osted den 20. september.

Jubilæumsindsamling

Med en række forslag til næsten tyve små og lidt større projekter vil thailandsudvalget hjælpe os alle til at være med at give til fremtidens mission i Thailand. Målet er at komme op på mindst 200.000 kroner.

Sommerstævne 2015

På sommerstævnet i 2015 vil der blive adskillige tiltag, der hjælper os til at forstå og se de enorme muligheder for mission i Thailand.

Jubilæumsrejse

I oktober 2015 forventer vi en meget stor gruppe af danskere, som deltager i jubilæumsrejsen til Thailand. I skrivende stund har 26 vist interesse for at deltage i turen. Den rejse kan i øvrigt også vindes. Se brochuren, der er lagt ud i din menighed.

To unge volontører til Ghana

Benedicte (tv) og Camilla

For cirka et halvt år siden skrev to piger uafhængigt af hinanden til ghanaudvalget, at de gerne ville til Ghana som volontører efter sommerferien og hjælpe til på Father's Home. I udvalget kom det som et stort bønnenesvar. Vi havde netop truffet en beslutning om, at vi fremover kun sender volontører af sted, hvis der er mindst to. At være alene af sted som volontør er simpelthen for hårdt. Samtidig blev vi også glade over at høre, at de historier, der gennem årene er blevet fortalt om vores venner i Ghana, nu bærer frugt. Begge havde nemlig hørt om børnehjemmet, da de som børn gik i søndagsskole i henholdsvis Odense og Næstved, hvor de to piger er vokset op. De to piger hedder Camilla Traub Nielsen og Benedicte Lundager Jensen – læs mere om dem her.

Benedicte

Mit navn er Benedicte Lundager Jensen, og jeg er en af de heldige piger, som skal til Ghana og være volontør på børnehjemmet Father's home. Jeg har i mange år vidst, at jeg skulle til Afrika, da Gud lagde det på mit hjerte i en meget ung alder. Det er dog først inden for de seneste par år, at det er blevet gjort klart for mig, at det nok var Ghana, jeg skulle til. Det er derfor med stor forventning og glæde, at jeg nu står her og er klar til at rejse af sted sammen med Camilla. Vi regner med at være af sted i ti måneder. Vi skal bo i en lejlighed på det nybyggede børnehjem, og kommer derfor til at være helt tæt på børnene og medarbejderne. Jeg glæder mig meget til at kunne blive en del af det fællesskab og sammenhold, der er på stedet. Det bliver spændende at komme ind i en kultur, der er så anderledes fra vores egen, og lære af deres livssyn og måder at gøre tingene på. Noget, jeg specielt glæder mig til, er lektielæsning med børnene. Jeg er meget glad for engelsk og håber derfor på, at jeg vil kunne være til hjælp på det område. Jeg føler mig privilegeret over, at vi får mulighed for at være sammen med alle de dejlige mennesker, som holder børnehjemmet i gang. Mit håb er, at vi må kunne være en velsignelse i deres liv. Jeg har fuld forventning til, at vi må se Gud være med os i det hele. I derhjemme kan også være med til at velsigne både os og alle på børnehjemmet ved at have os med i jeres bønner. Tusind tak på forhånd. Det bliver spændende at komme tilbage og fortælle jer om vores eventyr. Indtil da, må Gud velsigne jer alle!

Alt formår jeg i ham, der giver mig kraft (Filliperbrevet 4,13).

Camilla

Jeg hedder Camilla Traub Nielsen. Lige før sommerferien blev jeg student, og den 27. august rejser jeg til Father's Home i Ghana sammen med Benedicte. I kirken hørte jeg om Father's Home, og siden har jeg flere gange tænkt ved mig selv, at dér ville jeg gerne hen engang - uden at jeg havde nogen konkret ide om, hvornår og hvordan det ville blive muligt. I 10. klasse var jeg i Zambia med efterskolen Euroclass, hvor vi blandt andet optrådte på skoler, lavede praktisk arbejde på det sted, vi boede, og uddelte mad til syge mennesker i landsbyerne. Denne tur gav mig lyst til at komme tilbage til Afrika. Jeg glæder mig til at være frivillig, fordi man som frivillig både har mulighed for at rykke noget i andres liv og selv blive udfordret og lære en masse. Samtidig ser jeg frem til at kunne hjælpe på børnehjemmet med det, de har behov for. Det bliver spændende at se det børnehjem, jeg altid har hørt om. Og så glæder jeg mig til at tage derned, fordi jeg føler, at mit hjerte banker for Afrika. Om det er afrikanernes afslappede tilgang til dagen i dag, deres evige smil på læberne, eller om det er deres elendighed og behov for hjælp, der tiltaler mig, er svært for mig at sige. Jeg glæder mig til at opleve Gud bruge mig til at lyse ind i andres liv.

Vagtskifte i Næstved

Det blev en både rørende, humoristisk, alvorlig og skøn dag den 25. maj, da Leo Hansen efter 20 år som præst i Næstved blev fejret for sin store, ihærdige og evigt favnende indsats.

Festligt farvel til Leo og Mie

Mange mennesker havde fundet vej til Birkebjergkirken. Gospelkoret og flere andre sang. Både ved gudstjenesten og ved en samling, hvor kirkesalen dannede ramme om mange taknemmelige hilsner, gode tanker, varme følelser og overrækkelse af blomster og gaver til Mie og Leo.

Leos helt særlige hjerte for økumenisk samarbejde og engagement for nydanskere blev heller ikke glemt.

Og selvfølgelig måtte dukken Tina også være med denne dag for at stille de skæve spørgsmål og kigge på det hele lidt fra siden. En forrygende festlig afslutning på ikke blot 20 år i Næstved, men på 40 år som præst i DDM, der også rummede 16 år som missionsforstander.

Varm velkomst til Christina og Jakob

Ugen efter afskeden med Mie og Leo Hansen åbnede Birkebjergkirken igen dørene for en masse mennesker - denne gang for at byde den nye præst, Christina Leinum, velkommen.

De sædvanlige ritualer for indsættelse af præst i en menighed blev fulgt af missionsforstander John Nielsen og menighedsrådet, hvorefter Christina prædikede. Hun glæder sig til at komme i gang og virke som præst.

Pædagogisk og teologisk baggrund

Christina, der kommer fra en stilling som sognemedhjælper i en folkekirke, har først taget en læreruddannelse, og derefter har hun gennemført studiet på Skandinavisk Akademi for Ledelse og Teologi (SALT - der nu er nedlagt). Menighedsrådets formand, Birgit Breindahl, og Leo Hansen bragte deres hilsner til Christina i en fyldt kirke med mange venner og familie. Et børnekor sang, og ved den efterfølgende reception var der rig mulighed for at hilse på Christina og hendes mand, Jakob.

Leo Hansen

Christina Leinum

Da CrossRoadz'14 sluttede den 19. juli, sad jeg med et kæmpe smil på læben og hænderne oppe over hovedet af begejstring. En super fed lejr fra start til slut. Jeg fik hurtigt fat i tre gode mennesker, der alle var med på dette års teenagelejr: Malene V. Olesen, der var med for første gang, Jacob Christiansen på hans sidste år som deltager og Jonatan Brandt – garvet leder og med i staben på lejren. De var friske på et par spørgsmål om deres oplevelser på lejren.

Fortæl om dig selv.

Hvor kommer du fra, og hvad skal du lave efter sommerferien?

Malene:

Jeg er 13 år og kommer fra Løkken. Efter sommerferien skal jeg til at gå i 7 klasse på Tolstrup-Stenum Friskole.

Jacob:

Jeg kommer til dagligt i Vadum Kirkecenter. Jeg har lige afsluttet 10. klasse på Efterskolen Lindborg, og efter sommerferien skal jeg starte på Nørresundby Gymnasium.

Jonatan:

Jeg er 21 år gammel og kommer oprindeligt fra Helsingør i Nordsjælland, men nu bor jeg i Aarhus, hvor jeg studerer jura på universitetet. Jeg begynder på 3. semester den 25. august.

Hvad glædede du dig allermost til i år?

Malene:

Jeg glædede mig mest til at være der, opleve lejren, og se, om det var så fedt, som alle sagde, at det var.

Jacob:

Hvert år glæder jeg mig utroligt meget til fællesskabet. Man kommer med det samme ind

i "nærværet", hvor man ser vennerne fra det forrige år, og man møder nemt nye mennesker, man aldrig har snakket med. Det, synes jeg, er højdepunktet for lejren.

Jonatan:

CrossRoadz er en uge, jeg glæder mig til og ser frem til i et helt år. Det er ikke lige til at udmærke en enkelt ting, da det nærmere bare er det at være tilbage på lejr, opleve stemningen og fællesskabet. Yderligere har jeg, sammen med resten af staben, planlagt i over et halvt år. Op til lejren er der en masse overvejelser og endda bekymringer: Kommer alt nu til at flakse sig? Trives lederne i deres arbejdsopgaver? Kommer deltagerne til at hygge sig? Efter lejren har jeg intet andet end taknemmelighed i mit hjerte. Alt er gået fantastisk, og jeg glæder mig allerede til næste år!

Hvad husker du bedst fra dette års lejr?

Malene:

Jeg husker nok bedst alle de nye mennesker, jeg har mødt. Og alt det sjove, vi har lavet. Det har bare været en super fed lejr!

Jacob:

Det, jeg husker bedst fra lejren, er helt klart vores alternative dag. Her var vi udenfor hele dagen, og imens blev der lavet en masse sjov og spas. Lederne på lejren gjorde alt for, at deltagerne fik en super sjov dag med grin og latter. Vi afsluttede dagen med udendørs gudstjeneste. Her stod vi ude i Guds skaberværk, mens vi lovprieste. Derfor blev denne dag uforglemmelig.

Jonatan:

Underholdningen på årets lejr var fuldstændig fænomenal. De ansvarlige ledere var i stand

til at opfinde et virkeligt sjovt koncept, som gik igen hver aften; nemlig CrossRoadz' helt eget talkshow, G-sus by night (pun intended). Jeg synes, det er vigtigt, at vi kan hygge os og grine sammen - ledere såvel som deltagere. Underholdningen skabte en fantastisk fælles ramme for hele lejren, og det var noget, alle glædede sig til hele dagen.

Hvad betyder CrossRoadz for dig?

Malene:

CrossRoadz betyder for mig, at jeg i en uge er mere bevidst om Guds nærvær, end jeg er i hverdagen, og at der også er en masse søde mennesker, som vil være sammen med én.

Jacob:

CrossRoadz betyder rigtig meget for mig, da jeg møder venner og bekendte langvejsfra. Aftenmøderne har også en stor betydning for mig, da man kan få lov til at lovsynge til fed musik og høre lærerige andagter.

Jonatan:

CrossRoadz har været af stor betydning for mit trosliv. Det var her, jeg for første gang for alvor så mig selv som en discipel. Her fik jeg lov til at bevæge mig fremad sammen med andre mennesker, som troede på det samme som mig. Jeg har desuden fået mulighed for at udforske og udvide mine lederskabsevner. På grund af CrossRoadz har jeg virkelig opdaget en passion for ungdomstjeneste. Og så er der fællesskabet. Mine mange år på lejr betyder, at jeg kender unge mennesker rundt i hele landet. Nogle af mine allernærmeste venner er folk, jeg har lært at kende igennem CrossRoadz. Jeg er ikke i tvivl om, at mit liv havde set anderledes ud i dag, hvis jeg ikke havde været en del af dette fantastiske lejrkoncept.